

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Bismarck in pa Irredenta.

Kjer koli prebivajo Italijani v soseski s Slovani, poslednjih v pol tiki ne poštévajo; zdi se jim slovansko pleme prepoblevnega značaja, da bi jih konečno ne mogli spraviti v svojo zavisnost. Italijani računajo tudi na najvno, vedno bolj ali manj neravnostno postopanje Slovanov glédé dosezanja naravnih in narodnih pravic, z druge strani pa na podedovano zvižato in prekanjenost lastnega duha. Italijani se popolnem zavajajo, da Macchiavelli je bil mogoč jedino le mej njimi, da je torej ustvaril v posebnem delu politične nauke posebne vrste, ne toliko zaradi tega, ker je bil genij sam, ampak vsled tega, ker je videl v dejanji, da se italijanski narod po takih političnih naukah že ravna. Takemu vedenju nasproti pa je slovansko pleme gola igrača, katero je možno izkoristiti, kakor je ravno po vsakodobnem položnji primerno.

Na zunaj pač se Italijani, posebno oni, ki v Avstriji prebivajo, vedejo tako, kakor da bi se Slovanov bali, kakor da bi jim bili nevarni, kot taki, ki bi hoteli semu Italijane iznenaroditi in politično podjarmiti. In ker se jim je v novejšem času Italija združila, predno so pričakovali in predno so bili v avstrijskih pokrajinah primerno pripravljeni za to, so začeli toliko b že delovati, da dozore za

„Italia unita“ tudi tam, kjer so še raztreseni po raznih naselbinah na avstrijskih tleh. Zato povsod mej njimi ono hitenje, ki jim ne da oddiha, zato porabljenje vseh sredstev, ki jim morajo služiti v vrhovni smen. Kesajo se, da je nekaj slovanske krvi še ostalo, zlasti v gorovji primorskega in dalmatinskega skalovja. Da bi to hitreje potujčili, družijo se z drugimi slovanskimi nasprotniki in tako vidimo, da so jim tako imenovani nemški nacionalci in pa židje največji pomagači proti Slovanom.

Ti pomagači pa imajo pri svojem poslu tudi izdaten dobiček. Ždije so zaradi tega v najlepšem miru, da morejo na žuljih prebivalstva dotičnih pokrajn zlatu tele debeliti in morajo v ta namen tudi Italijani sami za politično pomoč za isto tele skupne žrtve doprinesati. Največ se ve da odpade na ramena slovanska tudi za te žrtve. Nemški nacionalci pa dobivajo za plačilo redno pomoč od italijanske strani. Tu je politično postopanje mej obema narodnostima, ali bolje, mej obema strankama, najlepše soglasje, popolna vzajemnost. Kakor smo že drugod dokazali, imajo pa Nemci te vrste še večji dobiček, nego Italijani sami. V Cslitaviji itak nemški nacionalci gospodujejo, in še zdaj, ko so formalno v manjšini, vživajo pa dejanski povsod prednost, katero so si v prejšnji dobi sami dali. Da jim Italijani pritekajo kolikor toliko tudi na pomoč, glede na sedanje strankarske razmere v državnem zboru pa tudi ni zametavati. Saj se najbolje vidi na Coroninjevem klubu, kako ga božkajo takomenovani levčarji državnega zbora in pa Italijani, ki v istem klubu svojo osodo določujejo. Z druge strani se nemški nacionalci pa prav z mirno vestjo v pest smejejo Italijanom samim, da jim grede leto za leto na led klubov samozavestni podedovani politični lisičnosti. Kajti nemški nacionalci so popolnem prepričani, da laška in lahonska nemška laskavost za se nič ne pridobi, pač pa veliko izgubi. Slovan je namreč ob adrijskih obalah ravno tako istim Nemcem trn v peti, kakor na severji. Da torej pomaga Italijan Slovana na Adriji tujčiti, to je velika usluga nemškimi nacionalcem samim.

Poslednji dobro vedó, da ob svojem času Nemčija nič ne izgubi, če se Slovani ob Adriji tudi nekoliko poitalijanijo. Saj nemška politika je že dejanski pokazala, kako zna spraviti pod se elemente tudi tujih narodov, kjer se ji zdi za druge, više namene potrebno. Na južnem Tirolskem nema Velika Nemčija interesov, da bi jej bilo potreba oni del

prisvojiti si; zato isti del tirolske dežele avstrijski Nemci kaj mirno prepuščajo Italijanom. A o pokrajinah ob Adriji so isti nemški nacionalci dobro prepričani, da pridejo in morajo priti v obor bodoče Pangermanije. Avstrijski Velikonemci so gorši nacionalni ekonomí, nego Italijani. Poslednji menijo, da zadostuje Primorsko in kolikor možno tudi Dalmatinsko samo poitalijaniti, pa dozore za „Italia unita“; prvi pa narodnogospodarsko sodijo, da pot do Adrije mora ostati Velikonemčiji odprta, naj se potem politika avstrijskih Italijanov in združene Italije sčete, kakor koli.

V tem pogledu so se tedaj Italijani na Primorskem zaračunili, zato pa se zbojé vsacega glasu, ki bi jim iz Velikonemčije nasproti donel, in ravno te dni jim je došlo od iste strani neprijetno novoletno vošilo.

Gledé na to, da vedó za vsako strašilo, ki bi samo po domišljenosti prihajalo od slovanske strani, so primorski irredentovski listi popolnem prezrli, kaj se že nekaj tednov v Velikonemčiji Irredenti neprijetnega namerava. Že 7. dec. 1884 je imela „Neue Freie Presse“ v svojem „Economistu“ poročilo o trgovsko-obrtni zbornici Stuttgartski, katera je poslala v nemški državni zbor v Berlin peticijo, da bi se podelila državna podpora v namen, da bi se iz Trsta priredila direktna parniška zveza z vzhodom, češ, da bi bila taka črta iz Nemčije najkrajša na vzhod. Navedena zbornica svojo prošnjo podpira še posebe s tem, da pravi: „ . . . **Kamor** (namreč proti Trstu) **nas naganja geografična lega, zgodovinska prefekčnost in politična skupnost**“.

Ne glede na Avstrijo, katera se utegne iz navedenih besed mnogokaj učiti, kako jej je na Adriji postopati, opozarjamo tukaj samo na zaslepljenost Irredente v Avstriji. In da je bila ona v resnici kratkovidna, je pokazala njena osupnenost ravno zdaj, ko je „Peter Lloyd“ objavil poseben članek, ki pa naravnost govori, da dela Bismarck sam na tako direktno zvezo Nemčije skozi Trst z orientom. Irredentovski list se repenčijo proti takim naklepom in razodevajo svojo obsodbo nad tem, češ, Bismarck hoče Trst priklopiti in obdržati za velikonemško politiko. Ugovor od velikonemških Bismarckovih pristašev v avstrijskih glasilih Irredente ne more potolažiti, češ, da Nemčija skrbi samo za svoj gospodarski dobiček in ob jednem za zboljšanje Tržaške trgovine. Morda se

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Preveč silijo dogodbe naš preteklih dnij k premišljevanju, da bi se jih človek mogel izogibati in o njih niti ne črhaiti. Boljši je, da se sami obsodimo, nego pričakujemo, kako se bode svetu ljubilo soditi o nas, ker tako vsaj pokazemo, da nam ni še mrena zaprla luč očij, da nam je še možno dospeti do boljšega izpoznanja, da tem potom pridemo do pravnejšega vedenja.

Ustrelil se je mož, — slovo mož je sicer pri tej priliki močno evfemistično — kateremu so po besedah „njih samih“ bila odprta vrata vseh hiš, kar se jih prišteva inteligenci in kapitalu mesta Ljubljanskega. Razkošnost, obilnost in potrata spremljevale so tujca in njegovo obitelj po javnih prostorih in zasobnih krogih. Ponosni so bili, katere je zadela čast, da so se imenovali znanci in prijatelji

tej rodbini. Tekmovali so z njo pri vsakej priliki, bratili se z njo, pokali so iskrega šampanjca zamaški, pilo, jelo se je, živelo, kakor bi bila vsaki dan nedelja in uživalo življenje v gostih in dolgih počirkih.

Kolik kontrast pa na sv. Krištofa prostornej njeni! Pobrali so ga, kakor da je poginil v cestnem jarku, postreščeki nosili so ga do rakve, zagreblji so ga tlo, brez hrupa, jedina sestra ga je spremljevale in od vseh nekdanjih prijateljev in bratov našel se je samo jeden, da „mu je vrgel zadnje prsti“.

Namesto običajnih vencev in duhtečih cvetic našel se je par dnij pozajeje na grobu trak z napisom:

„Oj ti pr Zenari
Kje so naši denari?“

Kje ste bili za njegovega pogreba vi njegovi prijatelji, lovci, pojedniki in pobratimi? Toliko časa bavili ste se z njim, z njim ste se zabavali in razveseljevali, častili ste ga, a na grobišče ni bilo nikogar izmej vas, skazat zadnjo mu čast!

Kolika obsodba samega sebe je to! More li biti človek toli zavržen, da mu niti jeden njegovih mnogoletnih prijateljev in znancev ne more grohov odpustiti o takej priliki, ko nas vera in dostojnost uči, da treba odpustiti vse?

Nad deset let neste ničesa videli, ničesa vedeli, h kratu pa vse in toliko, da je presegalo vsako mero. Ali živite brez mislij in brez napora spoznati kaj? Ste li strahopetni, da si ne upate pred svetom opravičevati, kar ste odobravalí z dejanjem? Tudi Jauner na Duuji se je po enakem potu odtegnil posvetni pravici, a oni, ki so mu v lepih dnevih bili prijatelji ter življali od njegove potrošljivosti, venčali so celo truplo njegovo in lepo število njih, celo dostojanstveniki mej njimi, spremilo ga je k zadnjemu počitku.

Lahko bi nam bilo, prestopiti v posamičnosti in navajati dejanje za dejanjem, katero bi dokazalo, koliko veljave jo mož imel mej vami, možje inteligence in kapitala, — navajati tudi zavode, v katerih sta mož in obitelj njegova bila čislana ter ve-

ravno zdaj Irredenta spominja bused, katere je Bismarck 1. 1866 ob pogajanji in zahtevah Italije izrekel in ki se glase: „Trst ostane vsekako nemška luka.“ („Triest bleibt unter allen Umständen ein deutscher Hafen.“)

Po tem takem je vendar še nekdo, katerega se Irredenta boji, in ravno njemu nasproti je delovala Irredenta doslej na največji dobiček. Slovane Italijani sami dobro poznajo, in so prepričani o njih, da niso bili laškemu življu še nikdar nevarni. Italija in tudi avstrijski Italijani so navezani na vzhodne dežele in na slovanske sosedje, posebno v gospodarskem oziru; in vendar Irredenta in njeni zaslepljeni pristaši ravno Slovane vničujejo tam, kjer bi bili poslednji Italijanom sami zaščit proti nemškemu navalom.

Irredenta tedaj z zatiranjem avstrijskih slovenskih sosedov prouzučuje v prvi vrsti sebi največjo škodo in stavlja tako v nevarnost pozicijo v Trstu in drugod, od koder bogatijo in v obče uživajo vsestranske dobičke. Irredenta sama sprevidi ali mora sprevideti, da ob Adriji slovanski živelj ni sovražnik Italijanom in da vse upanje, da bi Italijani s tujčenjem Slovanov primorske dežele spravili pod Italijo, je prazno; kajti v najugodnejših slučajih doseže skupno postopanje Italijanov in Slovanov samo toliko, da se drug drugemu rešijo in drug drugemu obvarujejo tudi na bodočnost. Nikdar pa ne pribori Irredenta Trsta in Primorskega združeni Italiji s tem, da skuša tod slovanski živelj vničiti. Proti temu govori evropska konstelacija, važnost Trsta ne samo za nemške dežele in govori najglasneje premogočen stavek: „Triest bleibt unter allen Umständen ein deutscher Hafen.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. januarja.

Oficijozni listi v svoji **novoletnih razmišljanjih** proslavljajo vspehe sedanje vlade in se v duhu že radujejo novih državnozbornih volitev, ki bodo še bolj utrdile vladno politiko. Samo to obžalujejo, da nekateri narodnjaki svojih narodnih teženj še ne umejo podvreči višjim državnim interesom, a nadejajo se, da se bode tudi tu na bolje obrnilo, ter bode narodnogospodarska politika odstranila narodnostne prepire. To je tedaj nov dokaz, da v vladnih krogih še ne znajo dovolj ceniti važnosti in sile narodne ideje.

Še vedno se mnogo govori in piše o razpustu **Brnske trgovske zbornice**. Levičarji bodo skušali spraviti to stvar pred zbor. Kakor se sliši, se to ne bode zgodilo v obliki kake interpelacije, na katero ministerstvo lahko odgovori na konci zasedanja in več na posvetovanje o njej zabranj, ampak v obliki predloga, kateremu se ustavno obravnavanje odredi ne more.

Hrvatski opozicijski poslanci so včeraj se vrnili v zbornico. Na predsednika sabora so stavili več vprašanj, zakaj so bili izključeni nekateri poslanci, a ta se je le skliceval na dotični saborov sklep.

Vnanje države.

V ruskih dvornih krogih se misli na to, da bi si **ruski** car pridelal naslov carja osrednje Azije, kakor ima angleški kralj ca naslov indijske cesarice. V jeseni 1887. l. bi pa bilo slovesno kronanje v Samarkandu v navzočnosti kanov in emirov, kateri so pod rusko oblastjo.

Mi smo v našem listu že omenili, da so naš Grki mnogo krivi, da se Slovanom tako slabo godi v **Makedoniji**. Tu bi radi popolnem Slovanem za-

trli v tej provinciji in tako pripravili pot zedinjenju te sedaj po večjem slovanske provincije z Grško. Zato pa črni Slovane pri turški vladi. Lahko je umevno, da tem Grkom ni po volji, da so angleški in nekateri drugi listi pojasnili položaj v Makedoniji. Zategadelj se je v Atenah zbralo več tam bivajočih Makedoncev in izjavilo na tem shodu, da vse to, kar so pisali angleški listi o položaji v Makedoniji po tem, kakor oni poznajo razmere te dežele, ne more biti res. To izjavo so sklenili poslati vsem grškim in večjim evropskim listom, in jo tudi izročili vsem diplomatskim zastopnikom drugih držav v Atenah.

Kakor se iz Carigrada poroča, so konvencijo, ki ureja **turško-črnogorsko** mejo, in zapisnik, ki konečno ureja mej Turčijo in Črnogoro dozdej neresena vprašanja, podpisali črnogorski diplomatski poverjenik Vučković in otomanski komisarji Derviš paša, Nusret paša in Velliriz paša.

Hi kratu z **nemškimi** državnim zborom, ki zopet začne zborovati 8. t. m., bosta zborovala tudi pruski deželni zbor, ki se snide 15. t. m. in pruski državni svet, ki začne svoja posvetovanja 12. t. m.

V **španjskem** senatu je objavil minister vnsnjih zadev na interpelacijo nekega opozicijskega senatorja, da bode španjska vlada odškodovala v karlističnej vojni poškodovane Francoze, ako Francija začne izplačevati odškodnino v Sajdi v Algieru poškodovanim Španjcem. Minister pravi, da je on izjavil, ko je bil še v opoziciji, da se je za Španijo s tem sporazumljenjem s Francijo ustvaril jako škodljiv precedens. — V senatu je bila burna debata zaradi poslednjih vseučilišnih igredov. Minister je rekel, da so dijaki imeli revolucijske namene in so se bili zvezali s karlisti.

Kot prvi kralj nove **kongliške** države se imenuje drugi sin Flanderskega grofa princ Albert, kateri je pa sedaj še le v desetem letu. Do njegove polnoletnosti bode vodil vlado njegov oče. Da se ta imenuje prvim kongiškim kraljem, to želi belgijski kralj, ki ima velike zasluge, da se je odprlo kongiško ozemlje evropske civilizaciji. Sedež najvišje uprave bi pa bil v Bruselji in sicer to bil bi svet, sestavljen iz zastopnikov raznih držav.

Dopisi.

Iz Vrhpolja pri Vipavi 2. januarja.

[Izv. dopis.] Nevolja me je zgrabila, ko sem prečital dopis iz Vipave v št. 300 „Slov. Naroda“ p. l. V zadnjem odstavku tega dopisa se drgne g. dopisnik ob mojo osebo (druzega ni mogel imeti v mislih) in mi sledeče očita: „Pa proti gradnji (tramvaj-zeleznice) izjavila se je še tretja odlična vipavska oseba. Govori se, da zategadelj, ker biva dotičnik na Vrhpolji in ima ondu svojo krčmo, ne pa v Vipavi, tramvaj bi se pa Vrhpolja ne dotikal.“ Ta trditev g. dopisnika je zlobno obrekovanje, je nesramna laž! Navesti hočem, kako sem pri dotični komisiji dne 18. decembra p. l. postopal, pa ne iz tega namena, da bi g. dopisnika resnice prepričal — sodim lahko, da za čut resnice je siep in glob — ampak zato, da ne bodem pri spoštovanih čitateljih „Slov. Naroda“, ki me poznajo, po omenjenem dopisu krivo sojen.

Kot prvomestnik odbora za okrajne ceste vipavske dobil sem poziv od sl. c. kr. deželne vlade, naj se cestni odbor udeleži komisije za tramvaj-zeleznico, da bode varoval korist okrajne ceste Braniške. Zaradi slabega vremena prišel je h komisiji razun mene jeden sam odbornik. Ko se je zapisnik komisije v Mančah sestavljal, bilo je glavno vprašanje do udeležencev, ali se v vipavski dolini sploh želi te zeleznice? Splošen odgovor na to je bil „da“, izjemo delal je le jeden, pa samo jeden dopisnikovih Krezov. Tudi jaz dal sem svoj glas za gra-

prevideti, kaj človeka diči, kaj ga povikuje ter ga stavi na mesto, na katerem imponuje malovrednežu in sili prišleca do spoštovanja.

Poboljšajte se zatorej, in spreobrnite se, a, moške kapitala in inteligence, ne bodite v posmeh tacim, kateri se vam za hrbtom rogajo. Ni samo sramota, katera v prvi vrsti zadeva vas in ki se širi zdaj po našem mestu, tudi v škodo veliko ste napravili mnogim našim obrtnikom in rokodelcem, ki so upali možu, katerega ste vi imeli do zadnjega za tovariša, in ga še le takrat obsodili, ko se navadno vsakemu odpušča.

Žalosten, jako žalosten je predmet, s katerim sem se bavil v predstojajočih vrstah, a misli sem, da se strupena rana mora žgati, kajti to je jedini lek. Lek pa čestokrat ni prijeten, usiljevati mora se bolniku. S tega stališča izvolite ocenjevati moj listek. V ostalem pa vsprejmite moj pozdrav in čestitko k novemu letu z zagotovilom, da si v bodoče ne bodem izbral tako tožnega in resnega gradiva, temveč, da se bodem vrgel na veselo, zabavno stran.

Delta.

jenje in z družimi vred podpisal zapisnik. Glede cestne širjave prišel sem s komisijo sicer nekoliko v nasprotje, a imel sem dolžnost potezati se za to, da se okrajna cesta po Braniški dolini vsled paralelno-tekočega tramvaj-tira preveč ne zóvi, kakor je to navzoči izženčr zahteval, a sledujoč se je tudi ta zadeva v splošno zadovoljnost rešila. Da je vse navedeno res, in da sem se vrh tega za grajenje tramvaja kot občekoristne naprave toplo potezal in za plačilo od znanega protivaika te naprave marsikako grenko slišal, potrdi lahko vsake na nevernemu Tomažu naš visokospoštovani gospod okrajni glavar sam, ki je bil tudi pri komisiji navzoč. To tedaj, g. dopisnik, je resnica!

Iz katerega namena je g. dopisnik svojo laž mej svet poslal, nečem ugibati, dasiravno bi mi bila to lahka uganka. Znano mi je pa že davno, da imam v vrsti „nepoklicanih“ dosti neprijateljev, ki so zmiraj pripravljani sumničiti me, kjerkoli morejo. Pa vse to tibotapsko ruvanje zoper mene me ni in me ne bo odvračevalo delati pri vsaki priliki po svojih skromnih močeh za blagor vipavske doline brez ozira na desno ali levo. Tolažim se z izrekom: „Viel Feind, viel Ehr“.

Matej Lavrenčič,
prvomestnik cestnega odbora vipavskega.

Iz Mozirja 1. januarja. [Izv. dop.] (Božične novosti.) Je že tukaj, sezona živega srebra namreč; saj si vendar vse vprek prizadeva, pokazati svojo delavnost. Sreži vedno, pa še tako, da cunje lete, kakor ko bi se berači v oblakih topli — to je že nekaj in naša društva se gibljejo, kakor ko bi hotela sedaj popraviti, kar so popred zamudila — to je zopet nekaj. Vendar se sedaj ne bode noben sitnež pritoževal, da vlada pri nas še zmerom sezona „ribje krvi“. Naša društva začela so stopati na pozorišče, ona prirejajo zabavne večere in mi ponehavamo z godrujanjem in pričujanju biti zadovoljni.

Naš pevski zbor priredil je zadojč ob priliki svoje petletnice prav prijetno zabavo; vrli pevci so nas s svojim precej dobro izvežbanim petjem kaj prijetno iznenadili. Pridružilo se je namreč našemu zboru nekaj novih jako sposobnih močij, da je isti sedaj v stanji, ustrezati tudi bolj razvajanemu občinstvu. Baš pri tej priložnosti je naše občinstvo pokazalo, da nikakor ne nasprotuje narodnim zabavam, kajti na tej veselici našeli smo vso našo inteligenco v prav domačej zabavi, kakoršna je le ondi mogoča, kjer se še ni vgnezdila sicer gosposka, ali nekoliko nerodna navada, da bi na veselicah imenitni manj imenitnim hrbet obračali in tako izzivali nespametno in na deželi prav smešno napetost. Naj bi toraj naši pevci svoj lepi dar še mnogokrat posvetili v povzdigo čitalničnih veselici!

Na sv. Štefana pa je imel „Savinjski Sokol“ svoj letošnji občni zbor. Zaradi izredno slabega vremena došlo je letos manj udeležencev, kakor je sicer navada.

Predsednik, gosp. podstarosta J. Pirš objavi pismo staroste J. Lipold-a, v kojem se isti zaradi slabega zdravja in družbinskih razmer dostojanstvu staroste odpoveduje. To izjavo vzame zbor z velikim obžalovanjem na znanje, tem bolj, ker je bil gosp. Lipold prvi pričetnik temu društvu in smo upali, da bode on, nadarjen z neustrašljivim pogumom in ognjevito zgornostjo, kakor malokdo, v veselej, kakor v vibratej dobi društvu na strani stal. Ako ima, kakor nekov nasprotni listič pravi, g. Lipold Starčevičevo neustrašljivost, škoda, da nema tudi istej primernege zdravja. — Iz prav zanimivih poročil gg. tajnika in blagajnika je bilo razvidno, da je društvo v gmotnem obziru na dobrih nogah in da je pretečeno leto ob priliki blagoslovljenja svoje zastave dalo povod velikauskeje slavnosti, kakoršnih Spodnja Štajerska še ni videla mnogo. Društvo si je pridobilo prekrasno zastavo, naročilo si je pa tudi potrebno telovadno orodje, da bode prihodujo pomlad lahko z redno telovadbo pričelo. G. tajnik se je spominjal tudi izredne požrtvovalnosti narodnih društev slovanskih, katera so pripomogla, da se je slavnost blagoslovljenja zastave v tako velikanskem obsegu vršila. Po končanih poročilih se je g. podstarosta v imenu zbora tajniku in blagajniku za izvanreden trud, kojega sta ta dva gospoda v pretečenem društvenem letu imela, iskreno zahvalil, čemur zbor z živoklici navdušeno pritrdi. Pri volitvah v odbor bili so voljeni sledeči gospodje: Ivan Vrankovič, starosta, Josip Pirš, podstarosta; Ivan Kovačič, Miloš Levstik, Matija Bunc, Radoslav Škoflek, Vekoslav Trobej od-

borniki. Z burimi zivoklici pozdravili so navzočni izvolitev staroste; kajti znano je v obče, da je g. Ivan Vrankovič, kakor pri vseh narodnih podjetjih tukaj, tako tudi v društvu „Sokol“ najvestnejši duševni podpornik bil, in da ima on vse tiste lastnosti, katere dičijo pravega rodoljuba. Prepričani smo, da bode novi načelnik društvu v ponos, da bode kakar skala z njim stal v borbi napram napadom omahovalcev in izdajalcev! V tem zboru se je tudi vsprejel predlog, da osnuje društvo „Sokol“ prihodnje leto povodom šestoletnice Meto dova smrti veliko ljudsko slavnost v Mozirji. —

Po končanem občnem zboru vršila se je v prav pripravnih prostorih velike Kolenčeve gostilne zabava s petjem in plesom. Slabo vreme je mnogega izmed vnanih zadržalo doma, veselica je bila torej le bolj redko obiskovana. —

Ne moremo zamolčati, da smo v društvu „Sokol“ pretečeno leto marsikaj pogrešali, kar bi radi bili videli na svojem mestu. Prav pridno se je sicer odbor brigal za društvene veselice, slavnost in izlete, manj pridno pak je skrbel za to, da bi v društvu bil vzgojil pravo in trdno podlago društvenemu ponosu. Le tedaj, kadar bodemo duševno jaki in trdni, tedaj bode društvo imponovalo sovražniku, in le v vestnem izpolnjevanju v pravih določenega smotra vzdržalo si bode ono priznanje svojih prijateljev. Prav resno toraj ob nastopu novega leta društvenemu odboru na srce polagamo, da bode vse svoje moči v ta namen posvetil, vzgojevati telesne in duševne moči društva, kajti jedino le v tem bode zadobilo ono telesno jakost v slavo sebi in duševno moč, v propad izdajcam, a v čast domovine!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Oselnici za opravo cerkev 100 gld. krajnemu šolskemu svetu v Laporji pa 200 gld. za zgradbo šolskega poslopja.

— (Knezoškof dr. Misija) odpeljal se je danes zjutraj v Gorico, da obišče nadbiskupa dr. Zorn-a in se udeleži posvečenja škofa dr. Flappa, katero se vrši jutri v Goriški katedrali.

— (Gospod Gustav Pirc,) tajnik kmetijske družbe, razpečal je v zadnjih dneh pred žrebanjem blizu jedno stotino sreček za „Narodni dom“; istotako je gosp. Aleksander Hudovernik razprodal 50 sreček, kar tu pohvalno omenjamo.

— (Za „Mir“) so nabrali in poslali v Celovec Zagrebški Slovenci predbežno 15 gld., nabitranje se nadaljuje. Naj bi tudi drugod Slovenci ne pozabili pomagati koroškim bratom.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega.) V zadnji seji poročal je v imenu stavbinskega odseka g. Pakič in predlagal: 1. W. Mayerju dovoli se nova zgradba po predloženi stavbeni črti, po kateri se ima rešpektirati zid g. Schifferja hiše. Po tej novejši črti pridobila bode sv. Petra cesta 26 □ m., g. Mayer k stavbi na sv. Petra obrežji mestnega sveta 35-30 □ m., na Marijinem trgu pa 1-70 □ m., skupaj torej 37 □ m., za novo obrežje pa preostaje mestu nakupiti še 405 □ m. od gosp. Mayerja. 2. Višina ceste in tlaka na Marijinem trgu in sv. Petre cesti ostane neizpremenjena. 3. Na podlagi sklepa mestnega zbora in izjave g. Mayerja, da je pripravljen svet za obrežje mestu odstopiti, naj finančni odsek takoj z g. Mayerjem zaradi odkupa omenjenega sveta obravnava in izid pogajanja mestnemu zboru objavi. Vsi predlogi se vzprejmo. Poročilo o dražbi šute za leta 1884—1887, katere se bode odslej dobivala za 415 gld. ceneje, se vzame na znanje, isto tako poročilo o regulovanju Strelišnih ulic. — Za pouk v veronauku v šoli na barji se dovoli 50 gld., g. Matevžetu poviša plača za vožnjo v šolo na barji in dovolita se dve peči v kemičnem oddelku tukajšnje c. kr. velike realke. — Odbornik g. Ledenik poroča o prošnji mestnega zbora na finančno ministerstvo, da bi se mestu prepuštila opominarina. Finančno ministerstvo je to prošnjo odbilo in dovolilo le povratek stroškov in to le za l. 1884. Podžupan g. Petričič naglašajoč, da je to premalo, predlaga naj se ta zadeva izroči v posvet finančnemu in pravnemu odseku in naj mesto uloži tudi pro praeterito tožbo proti finančnemu ministerstvu pri upravnem sodišči. Pri glasovanju vzprejme se ta predlog.

— (Mesto Ljubljansko) je, kakor pozivemo kranjski eskomptni družbi dovolilo naprošeni moratorij do konca t. l. Veliko upnikov pa je proti moratoriju in vsled tega je konkurz le vprašanje časa.

— (O gospodarstvu pri kranjski eskomptni banki) se nam poroča: Theodor Neuss, trgovec na Dunaji in posestnik fužin v Belpeči na Gorenjskem je pretekli poletje pri kranjski hranilnici dvakrat prosil kredita 16.000 gld. Dasi so ga hranilnici priporočali gospodje, ki imajo pri tem zavodu odločilno besedo in so bila pozvedavanja pri Dunajskih bankah njemu ugodna, so vendar gospodje, ki so imeli to stvar rešiti, ti prošnji odbili, ker so si mislili, da Dunajskemu in pri Dunajskih bankah akreditiranemu trgovcu ni treba pri Ljubljanskih kreditnih zavodih iskati kredita. OI kranjske hranilnice je šel Neuss h kranjski eskomptni banki, in ta mu je na priporočilo njegovega tukajšnjega zastopnika celo samo na Neussov podpis brez kacega poročstva posodila 20.000 gld. Malo dni potem je Neuss plačila ustavi in upnikom ponudil poravnavo 30 odstotkov, katere pa baje ni bila vzprejeta, kar sledi iz tega, da je kupčijska sodnija na Dunaji dne 18. septembra 1884 leta o njegovem premoženju proglasila konkurz. Dvomi se, bodo li Neussovi upniki iz mase dobili 20 odstotkov. Kranjska eskomptna banka bo torej pri Neussu zgubila najmanj ogromno svoto 16 000 gld. Zguba bi se bila prav lahko odvrnila, ko bi si bil upravni odbor brez ozira na osobna priporočila vzel v izgled kranjsko hranilnico ali pa, ko bi bil pogledal zemljiške knjige v Kranjski gori, kjer bi se bil lahko prepričal v stanju Neussovega premoženja. Ali morda ni upravni odbor kranjske eskomptne banke upnikom in delničarjem za ta in jednake slučaje vsekako odgovoren?

— (Konfiskacija) zadela je v Starega leta dan Slovence zaradi nekega dopisa z Dolenskega.

— (Brezoziren tat.) Tukajšnjemu trgovcu, ki je kot upravni svetnik eskomptne banke itak že v škripcih, izmaknil je neznan tat v gostilni „Pri roži“ še zimsko sukno, vredno 60 gld.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Ormoška Čitalnica v torek dne 6. januarja 1885 ob 7. uri zvečer v svojih prostorih. Spored: A. 1. Kocijančič: „Danes tukaj, jutri tam“, moški zbor. 2. Gledališka igra: „Kje je mar?“ burka v jednom dejanju, F. Ogrinec. 3. S. Jenko: „Vitezovo slovo“, ženski četverošpev. 4. D. B. Ipavje: „Pianinar“, mešan zbor. 5. Gledališka igra: „Berite novice!“ vesela igra v jednom dejanju, J. K. in J. J. — B. Ples. Udje so vstopnine prosti, neudje pa plačajo po 30 kr.

— (Razpisano) je mesto okrajnega tajnika na Kranjskem. Prošnje do 29. t. m. na c. kr. dež. predsedstvo.

— (Pri današnjem žrebanju dobitkov „Narodnega doma“, zadele so glavne dobitke naslednje srečke:

1.	89205	20.	86967	39.	86026
2.	53852	21.	8991	40.	87322
3.	37883	22.	83073	41.	68113
4.	25727	23.	97125	42.	58753
5.	81253	24.	85134	43.	12125
6.	8642	25.	74616	44.	32831
7.	99503	26.	28073	45.	75137
8.	56036	27.	98976	46.	87225
9.	99076	28.	95946	47.	93374
10.	56322	29.	34846	48.	51993
11.	58482	30.	16991	49.	41718
12.	91709	31.	40114	50.	15209
13.	10140	32.	29028	51.	17503
14.	13793	33.	3563	52.	55875
15.	46724	34.	26490	53.	77859
16.	67230	35.	37007	54.	89402
17.	84738	36.	89036	55.	96234
18.	754	37.	92428	56.	62674
19.	28754	38.	48243		

Ostale izzrebaue številke priobčimo prihodnjč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Madrid 3. januarja. Zopet potresi v provinciji Granadi. Prebivalstvo beži v groznem strahu. Podrobnega poročila ni. Število ljudi, ki so v 25. dan decembra v provinciji Granadi poginili, znaša 910.

London 3. januarja. Včeraj bilaje na podzemeljske železnici mej Gowerstreet-om in Kingsrossom eksplozija, najbrže dinamita. Okna pri železničnih vagonih zdrobljena, plinova luč ugasnila. V zidovji tunela velika luknja. Hiše v obližji so se potresle. Tri osebe lahko ranjene.

Razne vesti.

* (Požar.) Kakor se iz Brna poroča, pogorel je popolnem 30. decembra m. l. po noči parni mlin nadvojvode Albrehta v Grossdorfu.

* (Mejnarodni električni kongres v Petrogradu.) L-tos napravili bodo v Petrogradu mejnaroden električen kongres, pri katerem se bo tudi rešilo najvažnejše vprašanje radi vpeljave in uporabe električnih motorjev pri železnicah.

* (Izneverjenja.) Zadnje dni minolega leta zasledili so pri glavnej državnej blagajni v Petrogradu primanjkljaj 10.000 rubljev v zlatu in srebru. Vsled tega ustavili so plače vsem (?) uradnikom finančnega ministerstva, dokler se ne konča pričeta preiskava. Jeden uradnik se je baje zastrupil. Zadržana brzajavka iz Petrograda 31. decembra m. l. pa poroča, da znaša izneverjenja le 6000 rubljev in sicer v srebru; zlata in drugih vrednostnih papirjev se ni nihče dotaknil. — V Berlinu so pa zadnji dan minolega leta zaprli nekega bankirja radi izneverjenja 400.000 mark.

* (Jako čudna ovadba.) Sodnjska služabnika dobila sta nalog prijeti in zapreti nekega prav zadolženega gospoda. Ta pa zapazivši svoja nadležna gosta pri hiši, odle v prvo nadstropje, zaklene duri za saboj in ja zmerja na oknu sloneč z vsakovrstnimi psokami. Vsled tega sestavita in pošljeta zasramovana izvršitelja zakona sodniji tole ovadbo: „Gospod J. naju je na oknu prvega nadstropja sloneč zasramoval ter dejal, da sva tepca in osla, kar tukaj resnici na ljubo s svojima lastno-ročnima podpisoma potrjujeva.“

„Ljubljanski Zvon“ ima v I. številki naslednje vsebino: 1. Gorád: Mi vstajamo! Pesem. 2. Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hruško. 4. Jos. Starč: Pisma iz Zagreba. IX. 5. J. Stritar: Pravo junaštvo! Podoba iz kmetijskega življenja. 6. Ivan Šubic: Nekoliko črtic o krvi naši. 7. J. K.: Pastir in vila. Balada. 8. Fr. Wiesthaler: Slavní Slovenci. I. Dr. Jakob Zupan. 9. Svoimir: Drobne pésní. 1. 2. 10. Janko Kernik: Agitator. Roman. 11. Jos. Vesel: „Križanje Krista“. 12. Književna poročila: I. S. R.: Werand de Graz. 13. Ivan Franke: Umetniške starine na Gorenjskem. 14. ** Petdesetletnica pesmi „Hej Slovani“. 15. — Slovenski glasnik. 16. Janko Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
31. dec.	7. zjutraj	738.93 mm.	+ 0.6° C	brezv.	obl.	2-30 mm.
	2. pop.	739.65 mm.	+ 2.3° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	741.08 mm.	+ 1.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.
1. jan.	7. zjutraj	742.30 mm.	+ 1.2° C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	743.12 mm.	+ 2.4° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	744.82 mm.	+ 0.8° C	sl. svz.	obl.	
2. jan.	7. zjutraj	745.32 mm.	- 0.8° C	z. svz.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	744.98 mm.	- 0.8° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	745.71 mm.	- 2.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura je znašala + 1.3°, + 1.5° in - 1.3°, za 4.2°, 4.4° in 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	20 kr.
Srebrna renta	83	20
Zlata renta	104	10
5% marcna renta	97	70
Akcije narodne banke	865	—
Kreditne akcije	293	30
London	123	40
Napol.	9	76 1/2
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	10
Ogrska zlata renta 6%	123	25
„ „ 4%	95	75
„ „ 5%	91	—
5% štajerske zemljišč odvez oblig.	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld.	—
Zemlj. obé avstr. 4 1/2% zlati zast listi	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad železnice	110	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	40
Kreditne srečke	100 gld.	—
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	96
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	209	75

